

Az alapeljárás felei

Felperes: Bankia S.A.

Alperesek: Alfonso Antonio Lau Mendoza és Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv ⁽¹⁾ 6. és 7. cikkével az olyan ítélkezési gyakorlat (a Tribunal Supremo [legfelsőbb bíróság] 2016. február 18-i ítélete), amely szerint az idő előtti lejáratra vonatkozó kikötés tisztességtelen jellege, valamint annak ellenére, hogy a végrehajtás iránti kérelmet megalapozó kikötésről van szó, nem kell megszüntetni a jelzálogtárgyra vezetett végrehajtást, mert annak folytatása kedvezőbb a fogyasztóra nézve, tekintettel arra, hogy a CC (Código Civil, polgári törvénykönyv) 1.124. cikkén alapuló megállapítási eljárásban hozott ítélet esetleges végrehajtása során a fogyasztó nem rendelkezik a jelzálogtárgyra vezetett végrehajtásra jellemző eljárási jogosultságokkal, az említett ítélkezési gyakorlat azonban figyelmen kívül hagyja, hogy ugyanezen Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) állandó és következetes ítélkezési gyakorlata szerint a CC-nek a (kölcsönös kötelezettségeket keletkeztető szerződésekre vonatkozó) 1.124. cikke nem alkalmazható a kölcsönszerződésre, mivel az egyoldalú dologi jogi szerződésnek minősül, amely a pénz átadásakor teljesül, és ezért csak a kölcsönvevő számára keletkeztet kötelezettségeket, a kölcsönadó (hitelező) számára nem, aminek alapján a megállapítási eljárásban, a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) e gyakorlatát követve, a fogyasztó tekintetében a szerződés megszüntetése és a kártérítési iránti kérelmet elutasító határozat meghozatalára kerülhet sor, és már nem állítható, hogy a jelzálogtárgyra vezetett végrehajtási eljárás folytatása kedvezőbb a fogyasztó számára?
- 2) Arra az esetre, ha a CC 1.124. cikk alkalmazása a kölcsönszerződések, illetve a hitelszerződések valamennyi esete tekintetében elfogadható, ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 6. és 7. cikkével az említetthez hasonló olyan ítélkezési gyakorlat, amely annak mérlegelése során, hogy a fogyasztó számára a jelzálogtárgyra vezetett végrehajtási eljárás kedvezőbb-e, vagy a CC 1.124. cikk alapján indított megállapítási eljárás lefolytatása hátrányosabb, figyelmen kívül hagyja, hogy ebben az eljárásban elutasítható a szerződés megszüntetésére és a kártérítésre irányuló kérelem, ha a bíróság ugyanezen CC 1.124. cikk azon rendelkezését alkalmazza, amely szerint „a bíróság megállapítja a kért megszüntetést, amennyiben nem állnak fenn annak igazolt okai, hogy a bíróság határidőt tűzzön ki”, figyelembe véve, hogy éppen a lakásvásárlási céllal kötött, hosszú futamidejű (20 vagy 30 éves) kölcsön- vagy hitelszerződésekkel összefüggésben viszonylag valószínű, hogy a bíróságok ezen elutasítási okot alkalmazzák, különösen akkor, ha a fizetési kötelezettség tényleges elmulasztása nem volt olyan súlyos?
- 3) Annak elfogadása esetén, hogy a fogyasztó számára kedvezőbb a jelzálogtárgyra vezetett végrehajtásnak az idő előtti megszüntetés joghatásaival együtt járó folytatása, ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 6. és 7. cikkével az említetthez hasonló olyan ítélkezési gyakorlat, amely helyettesítő diszpozitív jogszabályi rendelkezést alkalmaz (LEC 693. cikk (2) bekezdése) annak ellenére, hogy a szerződés az idő előtti megszüntetésre vonatkozó szerződési feltétel nélkül is fennmaradhat, és amely annak ellenére tulajdonít joghatásokat a LEC 693. cikk (2) bekezdésének, hogy annak alapvető feltétele nem adott: a szerződés nem tartalmaz az idő előtt megszüntetésre vonatkozó érvényes és hatályos megállapodást, mivel éppen azt minősítették tisztességtelennek, semmisnek és hatálytalannak?

⁽¹⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993 L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.)

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2017. április 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Cobra SpA kontra Ministero dello Sviluppo Economico

(C-192/17. sz. ügy)

(2017/C 231/09)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Cobra SpA

Alperes: Ministero dello Sviluppo Economico

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1999/5/EK irányelvet⁽¹⁾, hogy az elvégzendő alapvető rádióvizsgálat-sorozatokat meghatározó harmonizált szabványok fennállása esetén a III. melléklet második bekezdésében előírt eljárást alkalmazó gyártónak bejelentett szervhez kell fordulnia, tehát a (szóban forgó irányelvben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelést tanúsító) CE-jelölés mellett a bejelentett szerv azonosítóját kell szerepeltetnie?
- 2) A fenti 1) kérdésre adott igenlő válasz esetén, a gyártó az 1999/5/EK irányelvben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelést tanúsító CE-jelölés mellett köteles-e feltüntetni a bejelentett szerv azonosítószámát az elvégzendő alapvető rádióvizsgálat-sorozatokat meghatározó harmonizált szabványok fennállása esetén a III. melléklet második bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazását követően, miután egyébként önkéntesen bejelentett szervet vett igénybe és azt felkérte a fent említett vizsgálatok listájának megerősítésére?
- 3) A fenti 2) kérdésre adott igenlő válasz esetén a gyártó köteles-e feltüntetni a szerv azonosítószámát a terméken és annak csomagolásán is az elvégzendő alapvető rádióvizsgálat-sorozatokat meghatározó harmonizált szabványok fennállása esetén a III. melléklet második bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazását követően, miután önkéntesen a termékhez mellékelte a felkért szerv azonosítószámát azt követően, hogy egyébként bejelentett szervet önkéntesen vett igénybe és azt felkérte a fent említett vizsgálatok listájának megerősítésére?

⁽¹⁾ A rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1999. L 91., 10. o; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 23. kötet, 254. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. április 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kathrin Meyer kontra TUIfly GmbH

(C-196/17. sz. ügy)

(2017/C 231/10)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperes: Kathrin Meyer

Alperes: TUIfly GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az, ha az üzemeltető légifuvarozó személyzetének a légijáratok működése szempontjából jelentős része betegszabadság miatt távol marad? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülménynek minősül-e az üzemeltető légifuvarozó személyzetének a légijáratok működése szempontjából jelentős részének spontán távolléte, ha annak oka munkajogi és kollektív munkajogi szempontból nem igazolt munkabeszüntetés („vad sztrájk”)? A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen mértékűnek kell lennie a távollévők arányának ahhoz, hogy az említett körülmény vélelmezhető legyen?